

Ugdyti kartu lengviau

Vasario 22 d. vyko tradicinė gimnazijos bendruomenės (mokinių, jų tėvų, mokytojų) konferencija „Bendruomenės lūkesčiai ir jų įgyvendinimas „Romuvos“ gimnazijoje“, kurios tikslai - dalintis patirtimi bei idėjomis, ieškoti veiksmingų bendradarbiavimo būdų, siekiant, kad mokinių, tėvų, pedagogų lūkesčiai taptų realybe.

Konferencijos svečius ir dalyvius sveikino bei gero darbo linkėjo direktoriaus pavaduotoja ugdymui ir konferencijos organizatorė Vanda Martina Sitnikienė. Ji pasidžiaugė, kad graži ir patvari mokytojų, tėvų, mokinių bendruomenystė gimnazijoje puoselėjama nuo jos įkūrimo - 2005 metų, ir pažymėjo, jog labai svarbu išsiaiškinti, ar bendruomenės narių lūkesčiai šiandien panašūs, kiek jie skiriasi, kas trukdo siekti bendrų tikslų.

Pirmąjį pranešimą „Bendradarbiavimas – kelias į sėkmę“ skaitė tėvų atstovė, gimnazijos tarybos pirmininkė Rasa Pocevičienė. Teigdama, kad visų bendras tikslas – vaikas, ji akcentavo, jog bendradarbiaujant būtinas pasitikėjimas. O kad pasitikėtume vieni kitais, reikia stengtis ieškoti ne kaltų, o kartu spręsti iškilusių problemą, priimti vieniems kitus tokius, kokie esame, neturėti išankstinių nuostatų ir stereotipų, kalbėtis, keistis informacija, bendrauti, neturėti paslapčių, bet ir saugoti kitų mums patikėtas paslaptis. Šeimos ir mokyklos bendradarbiavimo nauda, jos manymu, didelė. Tėvai gali daugiau sužinoti apie vaiko pasiekimus, elgesį, ugdymo turinį, sužinoti ugdymo(si) aktualijas, problemas, pokyčius bei tinkamai padėti savo vaikui. Mokytojai, pažvelgę į šeimos kontekstą, aiškiau suvokia mokinio poreikius, lanksčiau pritaiko mokymo technikas, organizuoja mokymo(si) procesą, sprendžia kylančias problemas. Svarbiausia, pagerėja vaiko savijauta mokykloje, stiprėja jo mokymosi motyvacija, aukštėja akademiniai pasiekimai.

Mokinių seimo atstovės 2a klasės mokinė Gerda Kvitko ir 3b klasės mokinė Evelina Jarockytė pristatė gimnazistų apklausos „Kaip aš jaučiuosi?“ rezultatus. Jų nuomone, saugus ir patenkintas „Aš“ – kelias į sėkmę. Dauguma mokinių mokykloje jaučiasi saugūs, noriai mokosi, yra patenkinti tarpusavio santykiais, džiaugiasi auklėtojų pagalba visose srityse. Tačiau dalis mokinių jaučia nerimą dėl pamokų krūvio, negebėjimo atskleisti savęs. Gaila, bet vis dar yra tokių, kuriems atrodo, kad yra netoleruojami dėl savo nuomonės (kyla patyčių pavojus), todėl jiems trūksta pasitikėjimo savimi, šie mokiniai nori daugiau palaikymo ir padrąsinimo iš mokytojų. Smagu, kad daugeliui gimnazija - tai ne tik mokslo ir žinių, bet ir gyvenimo mokykla, kurioje mokiniai jaučiuosi saugūs, laimingi, sulaukia pagalbos, kai jos reikia, gali visada tikėtis patarimų iš visų bendruomenės narių.

Mokytojos Diana Nemeikienė ir Ingrida Saunorienė dalijosi patirtimi, įgyta dalyvaujant Erasmus + mokyklinio ugdymo darbuotojų mobilumo projekte „Mokytojo ugdymo(si) inkliuzinei mokyklai praktika tarptautiniame kontekste“. Pranešimą „Ugdymas šiandien: individualių poreikių ir galimybių dermė“ jos pradėjo probleminiu klausimu: kokia mokykla – gera mokykla? Siekiant kiekvieno vaiko asmeninės pažangos didžiausias iššūkis tenka mokytojui. Tačiau mokytojos ragino tėvus motyvuoti savo vaikus sėkmei ir patarė mokyti savo vaiką mokytis, dažniau pasidžiaugti jo sėkmėmis, nors ir labai mažomis, padėti suprasti nesėkmių priežastis, stiprinti vaiko pasitikėjimą savimi, padėti įveikti jam egzaminų baimę, susiplanuoti ateitį, bendradarbiauti su mokytojais, gerbti vaiko privačią erdvę. Kadangi gera mokykla ta, kurioje mokinys patiria sėkmę, mokytojų manymu, reikia keisti ne vaiką, o mokymosi aplinką. Gerai mokymosi aplinkai kurti trukdo pažymiai, testai, reitingai, vienodi egzaminai, o padeda motyvacijos stiprinimas, emocinės būsenos bei vertybinių nuostatų ugdymas, empatija, asmeninės pažangos siekimas pagal savo gebėjimus. O tėvų dalyvavimas bendroje veiklose parodo vaikui, kuks jis yra svarbus, todėl skatina motyvaciją.

Gimnazijos psichologė Virginija Servutienė konferencijos pabaigoje teigė, kad nėra tėvų, nenorinčių bendradarbiauti su mokykla ir mokytojais. Tradicinė susirinkimo forma šiandien nepakankamai efektyvi, tėvai užimti, sunku rasti laiko susitikimams su mokytojais, todėl siūlė ieškoti naujų būdų, kaip įtraukti daugiau tėvų į gimnazijos bendruomenės gyvenimą. Kartais atsitinka taip, kad tie tėvai, kurie nesilanko susirinkimuose, nesusitinka su klasių auklėtojais, pavėluotai sužino apie savo vaiko problemas. Tuomet jiems kyla klausimas: „O kodėl taip atsitiko

mano vaikui?" Tėvai, kurie nesidomi, ką vaikas veikia mokykloje, ir kurie neatsako į mokytojų skambučius ar žinutes, turi suprasti, kad nors mokykla ir labai svarbi, tačiau šeima atlieka pagrindinį vaidmenį auklėjant vaiką. Virginija Servutienė yra gimnazijos Tėvų diskusijos klubo „Aukime kartu“ moderatorė, todėl kalbėjo apie patrauklių ir priimtinių vaikams bei tėvams metodų taikymą, galimybes bendradarbiauti kitaip kiekvieną savaitę teoriniuose-praktiniuose susitikimuose, kuriuose bus stiprinamas dalyvių emocinis imunitetas, kuriami sėkmę užtikrinantys santykiai, ieškoma „pavyzdžio galios“ instrumentų. Pasak psichologės, tėvų savanorystė mokyklose turi būti skatinama. Jiems talkinant galima pajavairinti ir formalų, ir neformalų vaiko ugdymo procesą.

Svarbi konferencijos dalis – tėvų anketinė apklausa. Buvo paprašyta išsakyti savo nuomonę dėl gimnazijos veiklos tobulinimo ir strateginio plano rengimo ir teikti pasiūlymus. Džiugu, kad tėvai ne tik skaito gimnazijos internetinėje svetainėje ir elektroniniame dienyne pateiktą informaciją, bendrauja telefonu su mokytojais, lankosi klasės ir gimnazijos susirinkimuose, dalyvauja Tėvų dienose, klasės ar gimnazijos renginiuose, bet ir mokyklos tarybos, atestacinės komisijos, bendruose tėvų, mokytojų, mokinių ir administracijos pokalbiuose, diskusijose.

Apibendrinadama konferencijos darbą direktoriaus pavaduotoja ugdymui Vanda Martina Sitnikienė pažymėjo, kad vaikams, tėvams ir mokytojams svarbu išmokti susikalbėti, nuolat domėtis vieni kitais, rodyti iniciatyvą, kartu spręsti iškilusias problemas, o ne bėgti nuo jų, dalintis atsakomybe, tuomet mokinių, tėvų ir mokytojų lūkesčiai taps realybe.

Nuoširdžiai tikimės, kad bendromis pastangomis galima stiprinti šeimos ir mokyklos bendradarbiavimą, darantį teigiamą įtaką vaiko sėkmei.

Mokytoja Rasida Laurinavičienė